

„Jedinstvo Izme u Boga i ovjeka“

PREDGOVOR AUTORA

PRVO IZDANJE ovog Sveska bilo je izdano 1899. Ono je sada u rukama Božjeg naroda na različitim jezicima diljem civiliziranog svijeta. Brojna nam pisma govore o velikoj pomoći dobivenoj sa njegovih stranica u objašnjenju Božanske Istine—u objašnjenju Biblije. Jedni su pronašli pomoć uzduž jedne crte, daljnji uzduž druge; a neki po svim pitanjima. Poglavlje naslovljeno, „Neokaljani,“ koje se odnosi na pretpostavljene zemaljske uvjete pod kojima je naš Gospodin bio rođen kao beba u Betlehemu, privuklo je posebnu pažnju, i mnogi su objavili da odražava veliko svjetlo na različite Biblijske i znanstvene predmete.

Sa sistemom teologije koji priznaje svoju pogrešivost, i traži i očekuje Božansko vodstvo i prosvjetljenje sve do kraja putovanja Crkve, čini se nevjerojatnim, da ovaj Svezak, napisan prije 19 godina, zahtjeva male izmjene, kako bi bio u punom skladu sa najnovijom misli Istraživača Biblije što se tiče učenja Božanske Riječi.

Osnovna crta ovog Sveska je Otkupna cijena. Očito je da je to učenje, iz kojega proizlaze sva druga učenja povezana s našim spasenjem, bilo u velikoj mjeri izgubljeno iz vida, pomračeno, od vremena kada su apostoli zaspali smrtnim snom pa do sada. Istraživači Biblije su utvrdili za Otkupninu da je ključ koji otključava cijelu Bibliju—koji odmah odlučuje što je Istina a što je pogreška.

Nije iznenađujuće da su naša gledišta, cjenjenjem predmeta i proučavajući ga toliko pažljivo, postala još jasnija. Biblijske izjave što se tiče Otkupnine se nisu nikako promijenile, niti se naše pouzdanje u njih promijenilo; nego su mnogo blistavije; mi

ih razumijemo bolje. Mi smatramo da su Biblijske izjave o predmetu nepogrešive, i da zbog toga što mi nismo nepogrešivi da su naša gledišta u stanju proširiti se dok mi pretražujemo Sveto Pismo i dok smo vođeni u razumijevanje istoga kao što je obećano, svetim Duhom. Mi ne prigovaramo postupnom razvoju Božanskog Plana, nego mu se radujemo. Mi se nemamo za što ispričavati. Otkupnina se promalja pred nama veličanstvenije sa svakom svježom zrakom Božanskog Svjetla.

Mi sada shvaćamo da je naš Gospodin Isus napustio Nebesku slavu kako bi mogao ostvariti djelo otkupljenja za Adama i njegovu rasu. Mi vidimo da je Njegova promjena prirode iz duhovnog u ljudsko biće bila s ciljem da Mu omogući biti Otkupnom cijenom—savršen čovjek za savršenog čovjeka—*Antilitron*—odgovarajuća cijena. Mi sada shvaćamo da se je Isus dao biti Otkupnom cijenom za sve u vrijeme Svog posvećenja u starosti od trideset godina na Jordanu. On je nastavio s davanjem Otkupne cijene, to jest, polagati Svoj život, koji u određeno vrijeme treba sačinjavati Otkupnu cijenu za Oca Adama i njegovu rasu. On je dovršio to djelo polaganja Svog života, predajući ga, žrtvujući ga, dopuštajući da mu ga uzmu, kada je na križu povikao: „Dovršeno je!“ Ništa više nije moglo biti položeno od onoga što je bilo položeno—Otkupnina, odgovarajuća cijena, za Oca Adama. Ali nije bila plaćena kao cijena za namirenje Adamovog računa, inače bi Adam i cijela rasa tamo i tada bili predani Isusu. Cijena je bila samo položena kao polog, na kredit Onoga koji je umro, da bi ju On mogao kasnije primijeniti u skladu sa Božanskim Planom. Naš je Gospodin Isus bio podignut iz mrtvih kao duhovno biće Božanske prirode, kao nagrada za Njegovu vjernost i lojalnost Bogu u žrtvenom predavanju Svog zemaljskog života. „Stoga ga je Bog preuzvisio i darovao mu ime koje je iznad svakoga imena.“

Sve dok je bio na zemlji Isus nikako nije mogao upotrijebiti Otkupnu cijenu. On čak nije mogao dovesti svoje učenike u zajedništvo s Ocem. Stoga je On objavio: „Uzlazim Ocu svomu i Ocu vašemu, Bogu svomu i Bogu vašemu.“ On je također objavio: „Jer ako ja ne odem, Sveti Duh neće doći k vama.“ Deset dana nakon što je naš Gospodin uzašao, Njegovi sljedbenici, kako su se prema Njegovoj uputi sakupili u gornjoj sobi, primili su Pentekostalni blagoslov—dokaz da su bili prihvaćeni od Oca kroz zaslugu Isusove žrtve. Isus je koristio kao *ura unavanje* zaslugu Otkupnine koju je položio u Očeve ruke; ali On ju nije *dao* Svojim učenicima. Nije bilo namijenjeno da ju posjeduju, nego je ona za svijet—„Otkupnina za sve.“ Svi su se Isusovi učenici odrekli svog udjela u blagoslovima Otkupnine koji dolaze svijetu kod Drugog Dolaska našeg Gospodina, da bi mogli imati udjela sa Otkupiteljem u još većem blagoslovu—časti i besmrtnosti. Otkupna je cijena bila osmišljena da donese Adamu i njegovoj rasi zemaljski život i zemaljska prava i časti koji su bili izgubljeni od Oca Adama, kada je on zbog neposlušnosti postao grešnikom, gubitak je uključivao svu njegovu obitelj, cijelu ljudsku rasu. Vrijeme davanja rezultata Otkupnine, naime, Obnova Adama i njegove rase, događa se nakon Drugog Dolaska našeg Gospodina, kada će On uspostaviti Svoje Kraljevstvo, osmišljeno upravo zato da vrati natrag pobunjenu rasu u potpuno zajedništvo sa Ocem i u vječni život—onoliko koliko će ih to htjeti.

Poziv Crkve nije da da dodatnu Otkupnu cijenu, niti da dodaje onome što je Isus dao; jer Njegovo je dovoljno. Poziv Crkve je da pokaže da oni imaju isti duh, stav, kojeg je Isus imao, da vrše Očevu volju pod svaku cijenu—čak do smrti; i oni koji to pokazuju mogu biti prihvaćeni od Oca kao članovi Kraljevskog Svećenstva, kojemu je Isus Glava; kao klasa Nevjeste, kojoj je

Isus slavni Nebeski Zaručnik. Potrebno je da se ti vrate natrag k Bogu pod istim Savezom kojeg je Isus sklopio, „Skupite mi svece moje; one koji žrtvom savez sa mnom sklopiše.“ (Ps. 50:5)

Vrijeme da Krist i Njegova klasa Nevjeste preuzmu vlast nad svijetom i počnu ga podizati neće doći sve dok se ti koji su bili pozvani i izabrani ne pokažu vjernima i budu bili proslavljeni; i sve do tada neće biti ispravno za Spasitelja da prenese Božanskoj Pravdi vrijednost svoje smrti, koju je On stavio u Očeve ruke kao polog kada je umirao, sa riječima: „Oče, u tvoje ruke predajem duh svoj“—Moj život i sva njegova prava. Kada ta Otkupna cijena bude bila formalno predana Pravdi na kraju ovog Doba, ona više neće biti *polog* na zapovijed Spasitelja nego će biti zamijenjena za Adama i njegovu rasu, i oni će tada odmah biti prebačeni od Oca k Sinu, tako da Njegovo Milenijsko Kraljevstvo može početi i svi narodi na zemlji biti podvrgnuti Otkupitelju, da ih On može podignuti iz stanja grijeha i smrti u sve ono što je bilo izgubljeno u Adamu—za sve ono za što je Isus umro kako bi to opet vratio za čovjeka.

Međutim klasa Crkve, u procesu izabiranja već gotovo više od devetnaest stoljeća, ne može biti prihvatljivim žrtvama Bogu kao što je bio njihov Otkupitelj, Isus, zato što je On jedini bio svet, nedužan, neokaljan—mi smo nesavršeni, grešnici, i Bog ne prihvaća nesavršene, oštećene, grešne žrtve. Što je stoga, moglo biti učinjeno da nas se učini prihvatljivim žrtvama i da nam se dopusti da budemo povezani s Isusom na duhovnom nivou postojanja? Bila je učinjena ispravna stvar—uračunavanje Isusove zasluge bilo je dodijeljeno od Božanske Pravde u korist svih koji bi ušli u Savez Žrtve, i za koje bi Isus postao Zastupnikom, ili Jamcem. To uračunavanje zasluge Njegove žrtve Crkvi od Isusa može se usporediti sa hipotekom, ili opterećenjem na Otkupnu žrtvu, koje bi sprečavalo da one bude primijenjena na svijet sve dok njena primjena na Crkvu ne bude bila dovršena.

Savez Crkve je da žrtvuje sav njihov zemaljski život i prava, da mogu postati Novim Stvorenjima u Kristu i sunasljednicima s Njim na duhovnom nivou postojanja.

Na temelju tog uračunavanja naših dolazećih blagoslova Obnove, i našeg osobnog posvećenja Gospodinu, naš nas je Otkupitelj, djelujući kao naš veliki Prvosvećenik i Zastupnik, doveo u taj odnos sa Očevim Planom što nam je omogućilo da primimo začće Svetim Duhom, i da prestanemo biti dijelom ljudske obitelji i da postanemo članovima duhovne obitelji, kojoj je Isus Glava. Prema tome svi koji su od Crkve, sudionici su sa Isusom u djelu samožrtvovanja, u tome što se mi sami nudimo Gospodinu i On nas, kao Božji Veliki Svećenik, prinosi kao dio Svoje vlastite žrtve. Mi tako „dopunjujemo ono što preostaje Kristovim mukama.“ Mi tako trpimo s Njim kako bi smo također mogli vladati s Njim. Sve dok svi od duhom začetih ne otiđu u smrt Kristova zasluga, stavljena kao polog u ruke Pravde kada je On umro, i založena u korist Crkve, neće biti oslobođena te hipoteke i biti spremna za punu primjenu u kupnji Adama i njegove rase pod uvjetima Novog Saveza.

Ako bi smo ponovno pisali ovaj Svezak, mi bi smo tu i tamo napravili veoma male razlike u izražavanju u skladu s onim što smo ovdje predstavili. Mi tražimo od naših čitatelja da to imaju na umu. Razlike nisu te vrste zbog čega bi smo morali reći da su izrazi u knjizi pogrešni—oni nisu samo tako potpuni i jasni kao što bi možda bili da se je pisalo sada.

Za neke ažurirane komentare o Novom Savezu, mi tražimo od novih čitatelja da zapaze autorovu Šestu Studiju.

Vaš sluga u Gospodinu,
Charles T. Russell

Brooklyn, N.Y.,
1 Listopada, 1916